

☑ **تذکر!** همواره اگر خبر از نوع جمله ی فعلیه (فعل) باشد، 100٪ با مبتدا در جنس و تعداد تطابق دارد.

(3) خبر از نوع جمله ی اسمیه : هر گاه در جایگاه تکمیل کننده ی معنا، یک جمله ی اسمیه بیاید، این جمله ی اسمیه خبر بوده و اعرابش محلاً مرفوع می باشد.

الكتابُ اورا فها نظيفةٌ ← خبر جمله ی اسمیه و محلاً مرفوع

مبتدا و مرفوع مبتدا م. الیه خبر مفرد

قالب خبر جمله ی اسمیه ← مبتدا + مبتدا + فبر (فبر جمله ی اسمیه محلاً مرفوع)

عموماً ← مبتدا + اسم + ضمیر + اسم بدون ال (فبر جمله ی اسمیه)

☑ **تذکر!** خبر جمله ی اسمیه به صورت زیر نیز می تواند بیاید :

المسلمون كانوا يذهبون إلى المسجد.

مبتدا و مرفوع خبر از نوع جمله ی اسمیه، محلاً مرفوع

← هر گاه خبر با یکی از نواسخ شروع شود، آن را خبر جمله ی اسمیه می نامیم.

(4) خبر از نوع شبه جمله : زمانی که یک شبه جمله (جارو مجرور، ظرف و مظروف) در جایگاه تکمیل کننده ی معنا (خبر) بیایند، آن را خبر از نوع شبه جمله ی محلاً مرفوع می نامیم.

← ظرف و مظروف : جهت ها (فوق - غیر - تحت - أمام و...) + اسم

مظروف

ظرف

الحمامة فوق الشجرة.

على في البيت.

خبر شبه جمله و محلاً مرفوع

جارو مجرور (خبر شبه جمله و محلاً مرفوع)

فبر مقدم و مبتدای مؤخر

شرایط برقراری خبر مقدم (1) حتما خبر از نوع شبه جمله باشد.

(2) مبتدا اسم نکره (عموماً تنوین دار) باشد.

تلمیذ فی البیت. ↔ فی البیت تلمیذ.

خبر مقدم مبتدای مؤخر

محلاً مرفوع مرفوع

تذکر! هر گاه در ابتدای جمله یک شبه جمله دیدیم، سریعاً ذهنمان به سراغ **خبر مقدم** می رود. البته به شرطی که بعد از شبه جمله یک اسم به عنوان مبتدای مؤخر ببینیم.

مثال: عندی ذرة . له حکیم .

شبه جمله مبتدای مؤخر	خبر مقدم مبتدای مؤخر
خبر مقدم محلاً مرفوع	محلاً مرفوع

تذکر! هنا - هناک خود ظرف هستند و در ابتدای جمله خبر از نوع **خبر مقدم (شبه جمله)** محسوب می شود.

تذکر! بدانید در اولویت خبر، همواره شبه جمله اولویت آخر خبر محسوب می شود؛ لذا اگر مثلاً بین یک اسم و یک شبه جمله در جایگاه خبر شک کنیم، حتماً اولویت با اسم (مفرد) است.

مثال: الله علی کل شیء قدیر.

~~چارو مجرور~~ خبر

موفق باشید